

danske udstedere er der derimod efter forslaget ingen pligt til at registrere udenlandske værdipapirer.

Ved udstedelse af udenlandske værdipapirer på Københavns Fondsbørs bliver den udenlandske udsteder vedrørende disse fondsaktiver underkastet loven og dansk ret i øvrigt, uanset reglerne i den internationale aftale eller prospektet. Ligeledes vil Værdipapircentralen, dens klageafdeling, Finanstilsynet og de danske domstole kunne anvende loven over for de udenlandske værdipapirer.

Mens bestemmelserne i værdipapircentralloven umiddelbart finder anvendelse også på udenlandske værdipapirer, gælder dette ikke bestemmelserne i lov om aktieselskaber og lov om investeringsforeninger vedrørende registrering af aktier, konvertible gældsbreve og andele i investeringsinstitutter i Værdipapircentralen. Efter forslagets *stk. 2, 2. pkt.*, skal disse bestemmelser dog finde tilsvarende anvendelse på udenlandske værdipapirer. Bestemmelserne vil derfor finde anvendelse også på udenlandske aktier, konvertible gældsbreve og andele i investeringsinstitutter, der registreres i Værdipapircentralen, i den udstrækning de vedrører oplysningskrav over for Værdipapircentralen, fordeling af omkostninger ved udstedelse gennem Værdipapircentralen samt kontoførende institut. Herefter vil § 23a, stk. 1 og 3-5, og § 23b i lov om aktieselskaber finde anvendelse på udenlandske aktier, § 41a, stk. 2 og 3, i samme lov vil finde anvendelse på udenlandske konvertible obligationer, mens § 43a i lov om investeringsforeninger vil finde anvendelse på andele i udenlandske investeringsinstitutter.

Stk. 2, 3. pkt., giver Finanstilsynet mulighed for at fastsætte nærmere regler for registrering af udenlandske værdipapirer, såfremt der måtte opstå behov herfor.

Da udenlandske værdipapirer kun kan registreres i Værdipapircentralen i samme omfang som danske værdipapirer, vil det indtil videre alene være børsnoterede værdipapirer, som kan registreres. Ved at indsætte bestemmelsen om udenlandske værdipapirer som et nyt stk. 2 i lovens § 1 opnår man imidlertid, at en eventuel senere beslutning efter lovens § 1, stk. 2, om registrering af unoterede værdipapirer også kan omfatte udenlandske unoterede værdipapirer.

Til nr. 2.

Forslaget indebærer, at Værdipapircentralen med Finanstilsynets godkendelse kan etablere forbindelse med tilsvarende centraler i andre lande, som er under offentligt tilsyn, med henblik på at fondsaktiver kan overføres til registrering på en konto i den værdipapircentral, som modtageren har valgt. De udenlandske værdipapircentraler vil blive tilsluttet Værdipa-

pircentralen på betingelser, der i en vis udstrækning kan minde om et kontoførende instituts tilslutning, jf. lovens § 6, men uden nødvendigvis at omfatte samtlige rettigheder og forpligtelser. For at kunne regulere dette område uden konsekvenser for de danske kontoførende institutter, er det nødvendigt at indføre et nyt begreb, udlandscentral. Den foreslåede nye § 6 a giver Finanstilsynet hjemmel til i hvert enkelt tilfælde at godkende tilslutning af en udlandscentral, som skal være under offentligt tilsyn i sit hjemland.

Til nr. 3.

Ved lov nr. 859 af 23. december 1987 ændredes lovens § 11 således, at den endelige registrering i Værdipapircentralen – og ikke som tidligere afsendelse af meddelelse herom – blev afgørende for aftaleerhververs beskyttelse mod indsigelser. Den foreslåede affattelse af lovens § 12 om skyldnerens indsigelser indebærer, at denne bestemmelse bringes i overensstemmelse med lovens § 11, således at en endelige registrering og ikke afsendelse af meddelelse herom bliver det afgørende tidspunkt.

Til nr. 4.

Forslaget præciserer, at det objektive ansvar for rettighedsfortabelse ved fejl efter lovens § 17 gælder for aktiver, der er registreret på konti i Værdipapircentralen og udbetalinger foretaget derfra. Det objektive ansvar omfatter således ikke fejl, der er opstået i eller kun figurerer i registre i en udlandscentral, jf. lovforslagets nr. 2.

Til nr. 5.

Forslaget indebærer, at Garantifonden for Danske Optioner og Futures får stilling som »storkunde« efter lovens § 19, stk. 2, med ret til direkte i Værdipapircentralen at indhente oplysninger om egne beholdninger samt gennem denne til de kontoførende institutter at overføre meddelelser om salg. Dette vil indebære en væsentlig administrativ forenkling af den beregning og regulering af margindepotværdier, som garantifonden foretager i forbindelse med marginstillelsen i form af deponering af værdipapirer. Det er garantifondens opgave at sikre en sådan marginstillelse med henblik på at garantere opfyldelsen af options- og futureskontrakter.

Til nr. 6.

Konsekvensændring som følge af nr. 1.

Til nr. 7.

Forslaget indebærer, at Værdipapircentralen kan afgive oplysninger til udlandscentraler i forbindelse